

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 03 0 K 0 013388 17 K 2

Tuzla, 20.11.2017. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Paše Softić kao predsjednika vijeća, Predrag Krsmanović i Merside Sušić, kao članova vijeća, sa zapisničarem Suadom Zulić, u krivičnom predmetu protiv optuženog S.M.1 zv. „M.“, po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj T20 0 KTRZ 0009511 14 od 31.10.2014. godine potvrđena rješenjem Suda Bosne i Hercegovine broj S1 1 K 013002 14 Kv3 od 10.11.2014. godine zbog krivičnog djela –ratni zločin protiv civilnog stanovništva- iz člana 173. stav 1.tačka c) u vezi sa članom 180.stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a izmijenjena na glavnom pretresu održanom dana 26.02.2015.godine, optužnicom Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj: T03 0 KTRZ 0046184 15 od 24.02.2015.godine, zbog krivičnog djela - ratni zločin protiv civilnog stanovništva- iz člana 142 stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ, nakon održanog glavnog, usmenog i javnog pretresa, dana 15.11.2017.godine, i u prisustvu tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Emira Ibrahimovića, optuženog S.M.1 zv. „M.“, branioca optuženog Alić Damira, advokata iz Tuzle, dana 20.11.2017.godine donio je i javno objavio,

P R E S U D U

OPTUŽENI S.M.1 zv. „M.“, sin M.1 i majke I. rođene M.2, rođen ... godine u mjestu G.T., općina T.1, nastanjen u T.1, ulica ..., općina T.1, JMBG ..., ..., državljanin ..., po zanimanju obučar, penzioner, oženjen otac dvoje djece, pismen, SSS, vodi se u vojnoj evidenciji T.1, slabog imovnog stanja, osuđivan “(...)“, na slobodi

K R I V J E

Što je:

Za vrijeme oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini, između pripadnika Armije Bosne i Hercegovine i pripadnika Vojske Republike Srpske, postupajući suprotno odredbama člana 3.stav1.tačka a) i c) Ženevske konvencije o zaštiti žrtava rata od 12.avgusta 1949.godine i člana 4.stav 1. i 2. Dopunskog protokola II uz Ženevsku konvenciju o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba tako

dana 4. juna 1992. godine oko 21,00 sat, u svojstvu pripadnika Armije Republika BiH, ..., naoružan vojničkim nožem sa zupcima na oštrici, ušao u prostoriju koja je služila kao pritvorska jedinica zatvora na Kozlovcu u Tuzli, gdje se nalazio S.N., civil koji je tog dana protivpravno lišen slobode, a kojeg je konopcem za stolicu zavezao izvjesni “D.”, S.M.1 zv. „M.“, iako je bio svjestan i znao da svojim radnjama civilu nanosi ozbiljne povrede i snažan duševni bol i patnju, te vrijeđa njegovo dostojanstvo, što je i htio, prišao oštećenom i oštricu noža mu zabio u butinu lijeve noge sa vanjske strane, izazivajući kod oštećenog krvarenje i jaku tjelesnu bol, pa zatim oštricu istog noža stavio iznad uha oštećenog S.N.,

govoreći da će mu odsjeći uho, te ga nastavio oštricom noža udarati po prstima jedne ruke, a nakon toga ga drškom noža nastavio udarati po leđima i glavi, govoreći da će mu iskopati oko, zaklati ga i baciti svinjama, na koji način je oštećenom nanio snažnu tjelesnu i duševnu bol i patnju, i tjelesne povrede koje su imale za posljedicu skraćenje bočnog mišića lijeve natkoljenice za dvije trećine i povredu ličnog dostojanstva.

dakle, za vrijeme oružanog sukoba između Armije Republike BiH i Vojske Republike Srpske u BiH, kršeći pravila međunarodnog prava, nečovječno postupao prema oštećenom i nanio mu velike patnje i povrede tjelesnog integriteta i zdravlja,

čime je počinio krivično djelo - ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142.stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ, pa ga sud uz primjenu navedenog zakonskog propisa i uz primjenu člana 41. stav 1., člana 42., stav 1. tačka 1 i člana 43. stav. 1. tačka 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE i 6 (ŠEST) MJESECI

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi S.M.1 zv. „M.“ oslobađa se plaćanja troškova krivičnog postupka, i isti padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Tužilaštva Bosne i Hercegovine br. T20 KTRZ 0009511 14 od 31.10.2014. godine koja je potvrđena dana 10.11.2014.godine rješenjem Suda BiH broj S 11 K 013002 14 Kv 3 od 10.11.2014. godine, a djelomično izmijenjena na glavnom pretresu dana 26.02.2015. godine sa novim brojem Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj: T03 0 KTRZ 004684 15, optužen je S.M.1 zv. „M.“, zbog krivičnog djela - ratni zločin protiv civilnog stanovništva- iz člana 142 stav 1. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (preuzetog KZ SFRJ).

Rješenjem Suda Bosne i Hercegovine broj S1 1 K 013002 14 Kv 4 od 23.12.2014. godine uvažen je prijedlog Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj T20 0 KTRZ 0009511 od 05.12.2014.godine, za prenošenje mjesne nadležnosti, pa je za dalje vođenje krivičnog postupka protiv optuženog S.M.1 zv. „M.“, određen Kantonalni sud u Tuzli. Tužilaštvo Bosne i Hercegovine je rješenjem broj T02 0 KTRZ 0009511 14 od 07.01.2015.godine Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona odredilo za dalje postupanje pred Kantonalnim sudom u Tuzli po optužnici Tužilaštva Bosne i Hecegovine uz dostavu spisa i potvrđene optužnice broj T20 0 KTRZ 0009511 14 .

Na glavnom pretresu održanom dana 26.02.2015.godine tužilac Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona je djelomično izmijenio činjenični opis optužnice, i pravnu kvalifikaciju u potvrđenoj optužnici. U ostalom dijelu optužnica je ostala neizmijenjena.

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 013388 16 K od ----.2016. godine optužen je S.M.1 zv. „M.“ zbog krivičnog djela –ratni zločin protiv civilnog stanovništva- iz člana 173. stav 1.tačka c) u vezi sa članom 180.stav 1. Krivičnog zakona Bosne i

Hercegovine, a izmijenjena na glavnom pretresu održanom dana 26.02.2015.godine, optužnicom Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj: T03 0 KTRZ 0046184 15 od 24.02.2015.godine, zbog krivičnog djela - ratni zločin protiv civilnog stanovništva- iz člana 142 stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ, I oduđen na kaznu zatvora u trajanju od pet godina.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 03 0 K 013388 16 Kž od 09.03.2017. godine žalba optuženog S.M.1 zv. „M.“ i njegovog branitelja su uvažene pobijana presuda Kantonalnog suda u Tuzli, broj 03 0 K 0 013388 15 K od 29.04.2016. godine, ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje, te je naloženo da sud u ponovljenom postupku ponovno izvede do sada provedene dokaze, te izvede one dokaze za koje se eventualno ukaže potreba, pa će sud u odnosu na svaku odlučnu činjenicu dati jasne i određene razloge šta prihvata odnosno ne prihvata utvrđenim i zašto, u smislu odredbe članka 296. stavak 2. ZKP FBiH, kao i u smislu članka 305. stavak 7. istog Zakona navesti zbog čega nije prihvatio prijedloge stranaka. Pored toga će voditi računa o obvezama suda propisanim odredbom članka 254. stavak 3. i 4. ZKP FBiH, te posebno voditi računa o svim navodima iz ukidnog rješenja, te o ostalim žalbenim prigovorima optuženog i njegovog branitelja koji se odnose na ostale žalbene osnove, nakon čega će biti u mogućnosti da donese pravilnu i na zakonu utemeljenu odluku.

Na glavnom pretresu održanom 18.09.2017. godine u skladu sa odredbom člana 331.a) ZKP FBiH u dokaze su uvršteni iskazi direktno i unakrsno ispitanih svjedoka i to svjedoka oštećenog S.N., S.M.2, svjedoka P.I., L.B., unakrsno i direktno ispitanog vještaka kao odbrane dr. Hamze Žujo specijalista sudske medicine, direktno i unakrsno ispitanog vještaka dr. Kasima Brigića, neuropsihijatra, uvrštava se pročitani iskaz svjedoka M.F. na glavnom pretresu na osnovu člana 288. stav 2. ZKP F BiH, zatim se uvrštavaju zapisnici o saslušanju svjedoka odbrane, iskaz svjedoka M.D., M.N., K.I., S.A., A.B.A., zapisnik o ispitivanju optuženog S.M.1 zv. „M.“ dat Tužilaštvu Bosne i Hercegovine broj T02 0 KTRZ 0005821 12 od 19.09.2014. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka P.I. dat u MUP-u CJB Bijeljina pod brojem: 10-02/1-4/12 od 20.06.2012. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka L.B. dat u MUP-u CJB Bijeljina pod brojem 10-02/1-44/12 od 20.06.2012. godine, zapisnik o prikupljanju izjava od lica Republika Srpska, MUP, CJB Bijeljina broj: 10-02/1-36/14 od 01.08.2014. godine oštećenog S.N., zapisnik o prikupljanju izjava od lica Republika Srpska, MUP, CJB Bijeljina broj: 10-02/1-01/12 od 04.01.2012. godine od lica S.N. i zapisnik o saslušanju svjedoka Tužilaštva BiH – Poseban odjel za ratne zločine Sarajevo broj: ... od 02.10.2014. godine, zapisnik o saslušanju svjedokinje S.M.2 dat u CJB Bijeljina broj 10-02/1-11/12 od 05.03.2012. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka M.F. dat u Ministarstvu sigurnosti-Državna agencija za istrage i zaštitu-Regionalni ured Tuzla broj P-16-14-04-2-635/14 od 24.10.2014. godine, nalaz i mišljenje vještaka dr. Žuje Hamze, specijaliste za Sudsku medicinu od 06.10.2014. godine, fotodokumentacija koja je sastavni dio nalaza i mišljenja vještaka Hamze Žuje, sačinjena 08.10.2014. godine broj 02/2-6-04-19-10-2137 Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za kriminalističku tehniku, forenziku i KDZ Sarajevo, dopis UKC Tuzla broj 02-8/4-540/14 od 21.10.2014. godine – Klinike za ortopediju i traumatologiju protokol broj 041/6547/92 sa dijagnozom potpisano od strane načelnika Klinike doktor A.E., nalaz i mišljenje vještaka dr. Kasima Brigića od 09.12.2015. godine, CD sa oznakom ... 14 od 13.10.2014. godine, ovjereni dokazi Haškog Tribunala u elektronskoj formi, Odluka o proglašenju neposredne ratne opasnosti objavljene u „Službenom listu R BiH“ broj 1 od 02.04.1992. godine i Odluka o ukidanju ratnog stanja „Službeni list R BiH“ broj 50 od 28.12.1995.godine, Odluka Predsjedništva R BiH o proglašenju ratnog stanja na teritoriji Bosne i Hercegovine od 20. juna 1992. godine, objavljena u „Službenom listu R

BiH“ broj 7/92), Zaključci iz procjene stanja na prostoru BiH u zoni odgovornosti 2. Vojne oblasti mart 1992 – oznaka Haškog tribunala ..., takođe Haškog tribunala ..., zatim ..., ..., ..., radi se o oznakama Haškog tribunala koje su kao dokazi uvrštene na glavnom pretresima koji su održani u prethodnom postupku, zatim se uvrštava dopis Republike BiH Ministarstvo za narodnu odbranu – Štab TO Okruga Tuzla broj ... od 20.05.1992. godina, oznaka Haškog tribunala broj ... i ..., dnevni izvještaj- komandi druge oblasti - komanda .. pov. strogo povjerljivo broj ... od 10.04.1992. godine, oznaka Haškog tribunala ..., dopis Koordinacionog odbora regije Tuzla –Predsjedništvo –strogo povjerljivo broj ... od 19.07.1992. godine oznaka Haškog tribunala, zatim se nadalje uvrštava Referat o stanju Oružanih snaga Okruga Tuzla od 10.07.1992. godina, oznaka Haškog tribunala ... –osamnaest stranica do broja ..., zatim se uvrštava dopis Okružnog štaba teritorijalne odbrane povjerljivo broj ... od 28.05.1992. godine, oznaka Haškog tribunala, Ministarstvo odbrane Okružni sekretarijat za narodnu odbranu Tuzla broj 56-24/92 od 20.06.1992. godine, oznaka Haškog tribunala ... četiri stranice do ..., ..., nadalje se uvrštava dopis Kantonalnog kluba Patriotske lige-Tuzlanska regija Tuzla oznaka Haškog tribunala ... sedam stranica od ..., zatim se uvrštava Komande 17. korpusa strogo povjerljivo ... od 28.04.1992. godine, oznaka Haškog tribunala ..., ..., nadalje se uvrštava Naredba broj ... od 20.05.1992. godine, oznaka Haškog tribunala ... i ..., Dopis Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno oslobodilačkog rata Sektor za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze Povjerljivo broj ... od 11.09.2014. godine, u prilogu ovjerena kopija evidencije pod rednim brojem 1946 fotokopija pod brojem ..., zatim se uvrštavaju dokazi optužbe akt Predsjedništva R BiH Koordinacioni odbor regija Tuzla strogo povjerljivo ... od 19.07.1992 pod brojem ..., zatim se uvrštava akt o referatu stanja oružanih snaga od 10.07.1992. godine pod nazivom “rukovanje i komandovanje“ pod brojem Haškog tribunala ..., ..., ..., ..., ..., ..., i ... koji se odnose na već navedeni akt od 10.07.1992. godine, zatim se uvrštava u dokaze optužbe akt Okružnog sekretarijata odbrane broj 01/31 od 28.05.1992. godine, haške oznake kao i ova ..., zatim se uvrštava u dokaze optužbe informacija o stanju ratišta na području regije Tuzla R BiH Ministarstvo odbrane Okružni sekretarijat za odbranu Tuzla broj 56-24/92 od 20.06.1992. godine. U dokaze se uvrštava dopis programske aktivnosti stručnog tijela pod brijem 31-02/03-302-7/21-4., haška oznaka ..., zatim u prilogu se nalazi sljedeći dokument sa haškom oznakom ..., koji se takođe uvrštavaju u dokaze optužbe akt Stranke demokratske akcije Kantonalni klub partijske lige TPK haška oznaka je ..., na drugoj strani je oznaka Haškog tribunala ..., na trećoj strani je haška oznaka ..., na četvrtoj strani oznaka Haškog tribunala ..., na petoj strani oznaka Haškog tribunala ..., na šestoj strani ... oznaka Haškog tribunala i na sedmoj strani ... oznaka Haškog tribunala, te naredba broj ... Komanda okružnog štaba Tuzla od 20.05.1992. godine sa oznaka Haškog tribunala ..., zatim se uvrštava u dokaze optužbe dnevni operativni izvještaj Komanda sa haškom oznakom ..., zatim se uvrštava dnevni operativni izvještaj Komanda 17 korpusa pod brojem ... od 28.04.1992. godine sa oznakom ..., na drugoj strani se nalazi oznaka ..., zatim se uvrštava izvod iz matične knjige umrlih općine Tuzla Služba za opću upravu i zajedničke poslove pod rednim rednim brojem ... od 19.04.2012. za godinu 1992. godinu na ime M.Dž., pod brojem ... od 19.04.2012. godine na ime M.Dž., i prpratni akt CJB Bijeljina pod brojem 08-05/3-2-13.3-3-494/12 od 19.04.2012. godine na ime M.Dž., izvod iz matične knjige umrlih općine Tuzla Služba za opću upravu i zajedničke poslove pod rednim brojem ... za godinu 2010. godinu na ime S.H. pod brojem ... od 04.07.2012. godine i prpratni akt CJB Bijeljina pod brojem 08-05/3-2-13.3-2-851/12 od 12.07.2012. godine, zatim se uvrštava informacija o bezbjednosnoj situaciji na regiji okruga Tuzla, Štab teritorijalne okruga Tuzla pod 15-43/3 od 20.05.1992. godine sa haškom oznakom ... i na drugoj strani sa haškom oznakom ..., zatim se uvrštavaju dokazi optužbe dnevni izvještaj Komade II korpusa Oblast komanda ... pod oblast pod brojem ... od 10.04.1992. godine sa oznakom ... i zaključak isplatnih stanja na prostoru BiH

u zoni odgovornosti II vojna oblast mart 1992. godine sa haškom oznakom ... na prvoj strani i drugoj strani oznakom ..., prva strana sa zaključcima, na drugoj strani ... haška oznaka, na trećoj strani haška oznaka ..., na četvrtoj strani je haška oznaka ..., na petoj strani je haška oznaka ..., na šestoj strani je haška oznaka broj ..., na sedmoj strani je haška oznaka ..., na osmoj strani je haška oznaka ..., na devetoj strani je haška oznaka ..., na desetoj strani je haška oznaka ..., na jedanaestoj strani me haška oznaka ..., na dvanaestoj strani je haška oznaka ..., u potpisu komandant general pukovnik K.M., uvrštava se izvod iz kaznene evidencije za optuženog S.M.1 zv. „M.“ PU Tuzla Odjeljenje kriminalističke policije Tuzla pod brojem 08-05/4-1-04.7-25-5402/14-OA od 11.07.2014. godine, zatim se uvrštava iskaz svjedoka optužbe A.A. sa glavnog pretresa održanog dana 15.03.2016.godine, iskaz svjedoka optužbe R.Z. sa glavnog pretresa održanog dana 25.03.2016.godine, iskaz svjedoka J.H. sa glavnog pretresa od 12.04.2016. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka J.H. dat u Kantonalnom tužilaštvu TK broj KTRZ 00046184/15 od 03.02.2016. godine i Uvjerenje Federalnog ministarstva za pitanje boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata – Odsjek za pitanje evidencije iz oblasti vojne obaveze Tuzla broj 07/12-03/2-3115/16 od 06.04.2016. godine.

Na glavnom pretresu održanom dana 16.10.2017. godine direktno i unakrsno je ispitan svjedok M.S., a na nastavku glavnog pretresa od 15.11.2017. godine saslušan je svjedok S.N..

U ponovnom postupku na glavnom pretresu od 15.11.2017. godine optuženi S.M.1 zv. „M.“ je priznao krivnju po optužnici, pa je sud umjesto glavnog pretresa održao ročište o razmatranju izjave o priznanju krivnje optuženog S.M.1 zv. „M.“.

Razmatrajući izjavu optuženog S.M.1 zv. „M.“ o priznanju krivnje, sud je provjerio da li je optuženi S.M.1 zv. „M.“ izjavu o priznanju krivnje dao dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da li je upoznat o mogućim posljedicama uključujući i posljedice vezane za imovinskopravni zahtjev i troškove krivičnog postupka, pa je utvrdio da je optuženi S.M.1 zv. „M.“ izjavu o priznanju krivnje dao dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je priznanje potpuno i nedvosmisleno, jer je optuženi određeno izjavio da u cjelosti priznaje da je radnjama opisanim u optužnici učinio krivično djelo – ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142.stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ. Isto tako, sud je utvrdio da optuženi S.M.1 zv. „M.“ prilikom davanja izjave o priznanju krivnje nije bio pod uticajem alkohola, opojnih droga, lijekova ili drugih supstanci, koje bi mogle uticati na njegovu sposobnost da donosi razumne odluke, da mu niko nije prijetio, zastrašivao ga ili na drugi način uticao na njega da prizna krivnju, niti mu je obećao kakvu korist ukoliko prizna krivnju, te je utvrdio da je optuženi izjavu o priznanju krivnje dao dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je svjestan da se odrekao prava na suđenje i da je upoznat o mogućim posljedicama uključujući posljedice vezane za imovinskopravni zahtjev i troškove krivičnog postupka, pa je tako utvrdio da je do izjave o priznanju krivnje došlo dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem.

Provjeravajući u smislu člana 245. stav 1. tačka b) ZKP FBiH da li postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog, sud je, nakon što se optuženi izjasnio da su tačni svi činjenični navodi iz optužnice, uvrstio u dokaze: iskazi direktno i unakrsno ispitanih svjedoka i to svjedoka oštećenog S.N., S.M.2, svjedoka P.I., L.B., unakrsno i direktno ispitanih vještaka kao odbrane dr. Hamze Žujo specijalista sudske medicine, direktno i unakrsno ispitanih vještaka dr. Kasima Brigića, neuropsihijatra, uvrštava se pročitani iskaz svjedoka M.F. na glavnom pretresu na osnovu člana 288. stav 2. ZKP F BiH, zatim se uvrštavaju zapisnici o

saslušanju svjedoka odbrane, iskaz svjedoka M.D., M.N., K.I., S.A., A.B.A., zapisnik o ispitivanju optuženog S.M.1 zv. „M.“ dat Tužilaštvu Bosne i Hercegovine broj T02 0 KTRZ 0005821 12 od 19.09.2014. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka P.I. dat u MUP-u CJB Bijeljina pod brojem: 10-02/1-4/12 od 20.06.2012. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka L.B. dat u MUP-u CJB Bijeljina pod brojem 10-02/1-44/12 od 20.06.2012. godine, zapisnik o prikupljanju izjava od lica Republika Srpska, MUP, CJB Bijeljina broj: 10-02/1-36/14 od 01.08.2014.godine oštećenog S.N., zapisnik o prikupljanju izjava od lica Republika Srpska, MUP, CJB Bijeljina broj: 10-02/1-01/12 od 04.01.2012. godine od lica S.N. i zapisnik o saslušanju svjedoka Tužilaštva BiH – Poseban odjel za ratne zločine Sarajevo broj: T20 0 KTRZ 0009511 14 od 02.10.2014. godine, zapisnik o saslušanju svjedokinje S.M.2 dat u CJB Bijeljina broj 10-02/1-11/12 od 05.03.2012. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka M.F. dat u Ministarstvu sigurnosti-Državna agencija za istrage i zaštitu-Regionalni ured Tuzla broj P-16-14-04-2-635/14 od 24.10.2014. godine, nalaz i mišljenje vještaka dr. Žuje Hamze, specijaliste za Sudsku medicinu od 06.10.2014. godine, fotodokumentacija koja je sastavni dio nalaza i mišljenja vještaka Hamze Žuje, sačinjena 08.10.2014. godine broj 02/2-6-04-19-10-2137 Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za kriminalističku tehniku, forenziku i KDZ Sarajevo, dopis UKC Tuzla broj 02-8/4-540/14 od 21.10.2014. godine – Klinike za ortopediju i traumatologiju protokol broj 041/6547/92 sa dijagnozom potpisano od strane načelnika Klinike doktor A.E., nalaz i mišljenje vještaka dr. Kasima Brigića od 09.12.2015. godine, CD sa oznakom ... od 13.10.2014. godine, ovjereni dokazi Haškog Tribunala u elektronskoj formi, Odluka o proglašenju neposredne ratne opasnosti objavljene u „Službenom listu R BiH“ broj 1 od 02.04.1992. godine i Odluka o ukidanju ratnog stanja „Službeni list R BiH“ broj 50 od 28.12.1995.godine, Odluka Predsjedništva R BiH o proglašenju ratnog stanja na teritoriji Bosne i Hercegovine od 20. juna 1992. godine, objavljena u „Službenom listu R BiH“ broj 7/92), Zaključci iz procjene stanja na prostoru BiH u zoni odgovornosti 2. Vojne oblasti mart 1992 – oznaka Haškog tribunala ..., takođe Haškog tribunala ..., zatim ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., radi se o oznakama Haškog tribunala koje su kao dokazi uvrštene na glavnom pretresima koji su održani u prethodnom postupku, zatim se uvrštava dopis Republike BiH Ministarstvo za narodnu odbranu – Štab TO Okruga Tuzla broj 15-43/3 od 20.05.1992. godina, oznaka Haškog tribunala broj ... i ..., dnevni izvještaj- komandi druge oblasti - komanda 904. pov. strogo povjerljivo broj ... od 10.04.1992. godine, oznaka Haškog tribunala ..., dopis Koordinacionog odbora regije Tuzla –Predsjedništvo –strogo povjerljivo broj ... od 19.07.1992. godine oznaka Haškog tribunala, zatim se nadalje uvrštava Referat o stanju Oružanih snaga Okruga Tuzla od 10.07.1992. godina, oznaka Haškog tribunala ... osamnaest stranica do broja ..., zatim se uvrštava dopis Okružnog štaba teritorijalne odbrane povjerljivo broj ... od 28.05.1992. godine, oznaka Haškog tribunala ..., Ministarstvo odbrane Okružni sekretarijat za narodnu odbranu Tuzla broj 56-24/92 od 20.06.1992. godine, oznaka Haškog tribunala ... četiri stranice do ..., ..., nadalje se uvrštava dopis Kantonalnog kluba Patriotske lige-Tuzlanska regija Tuzla oznaka Haškog tribunala ... sedam stranica od ..., zatim se uvrštava Komande 17. korpusa strogo povjerljivo ... od 28.04.1992. godine, oznaka Haškog tribunala ..., ..., nadalje se uvrštava Naredba broj 01/5 od 20.05.1992. godine, oznaka Haškog tribunala ... i ..., Dopis Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno oslobodilačkog rata Sektor za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze Povjerljivo broj ... od 11.09.2014. godine, u prilogu ovjerena kopija evidencije pod rednim brojem ... fotokopija pod brojem ..., zatim se uvrštavaju dokazi optužbe akt Predsjedništva R BiH Koordinacioni odbor regija Tuzla strogo povjerljivo ... od 19.07.1992 pod brojem ..., zatim se uvrštava akt o referatu stanja oružanih snaga od 10.07.1992. godine pod nazivom „rukovanje i komandovanje“ pod brojem Haškog tribunala ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ... i ... koji se odnose na već navedeni akt od 10.07.1992. godine, zatim se uvrštava u dokaze optužbe akt Okružnog sekretarijata odbrane broj ... od 28.05.1992. godine, haške

oznake kao i ova ..., zatim se uvrštava u dokaze optužbe informacija o stanju ratišta na području regije Tuzla R BiH Ministarstvo odbrane Okružni sekretarijat za odbranu Tuzla broj 56-24/92 od 20.06.1992. godine. U dokaze se uvrštava dopis programske aktivnosti stručnog tijela pod brijem 31-02/03-302-7/21-4., haška oznaka ..., zatim u prilogu se nalazi sljedeći dokument sa haškom oznakom ..., koji se takođe uvrštavaju u dokaze optužbe akt Stranke demokratske akcije Kantonalni klub partijske lige TPK haška oznaka je ..., na drugoj strani je oznaka Haškog tribunala ..., na trećoj strani je haška oznaka ..., na četvrtoj strani oznaka Haškog tribunala ..., na petoj strani oznaka Haškog tribunala ..., na šestoj strani ... oznaka Haškog tribunala i na sedmoj strani ... oznaka Haškog tribunala, te naredba broj ... Komanda okružnog štaba Tuzla od 20.05.1992. godine sa oznaka Haškog tribunala ..., zatim se uvrštava u dokaze optužbe dnevni operativni izvještaj Komanda sa haškom oznakom ..., zatim se uvrštava dnevni operativni izvještaj Komanda 17 korpusa pod brojem ... od 28.04.1992. godine sa oznakom ..., na drugoj strani se nalazi oznaka .., zatim se uvrštava izvod iz matične knjige umrlih općine Tuzla Služba za opću upravu i zajedničke poslove pod rednim rednim brojem 08-05/3-2-13.3-3-494/12 od 19.04.2012. za godinu 1992. godinu na ime M.Dž., pod brojem 10/13-1-1220-12 od 19.04.2012. godine na ime M.Dž., i propratni akt CJB Bijeljina pod brojem 08-05/3-2-13.3-3-494/12 od 19.04.2012. godine na ime M.Dž., izvod iz matične knjige umrlih općine Tuzla Služba za opću upravu i zajedničke poslove pod rednim brojem ...za godinu 2010. godinu na ime S.H. pod brojem 10/13-1-004357/12 od 04.07.2012. godine i propratni akt CJB Bijeljina pod brojem 08-05/3-2-13.3-2-851/12 od 12.07.2012. godine, zatim se uvrštava informacija o bezbjednosnoj situaciji na regiji okruga Tuzla, Štab teritorijalne okruga Tuzla pod 15-43/3 od 20.05.1992. godine sa haškom oznakom ... i na drugoj strani sa haškom oznakom ..., zatim se uvrštavaju dokazi optužbe dnevni izvještaj Komade II korpusa Oblast komanda 904 pod oblast pod brojem 5-1/103 od 10.04.1992. godine sa oznakom ... i zaključak isplatnih stanja na prostoru BiH u zoni odgovornosti II vojna oblast mart 1992. godine sa haškom oznakom ... na prvoj strani i drugoj strani oznakom ..., prva strana sa zaključcima, na drugoj strani ... haška oznaka, na trećoj strani haška oznaka ..., na četvrtoj strani je haška oznaka ..., na petoj strani je haška oznaka ..., na šestoj strani je haška oznaka broj ..., na sedmoj strani je haška oznaka ..., na osmoj strani je haška oznaka ..., na devetoj strani je haška oznaka ..., na desetoj strani je haška oznaka ..., na jedanaestoj strani me haška oznaka ..., na dvanaestoj strani je haška oznaka ..., u potpisu komandant general pukovnik K.M., uvrštava se izvod iz kaznene evidencije za optuženog S.M.1 zv. „M.“ PU Tuzla Odjeljenje kriminalističke policije Tuzla pod brojem 08-05/4-1-04.7-25-5402/14-OA od 11.07.2014. godine, zatim se uvrštava iskaz svjedoka optužbe A.A. sa glavnog pretresa održanog dana 15.03.2016.godine, iskaz svjedoka optužbe R.Z. sa glavnog pretresa održanog dana 25.03.2016.godine, iskaz svjedoka J.H. sa glavnog pretresa od 12.04.2016. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka J.H. dat u Kantonalnom tužilaštvu TK broj KTRZ 00046184/15 od 03.02.2016. godine i Uvjerenje Federalnog ministarstva za pitanje boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata – Odsjek za pitanje evidencije iz oblasti vojne obaveze Tuzla broj 07/12-03/2-3115/16 od 06.04.2016. godine.

Optuženi S.M.1 zv. „M.“ je direktno i unakrsno ispitan na glavnom pretresu kao svjedok odbrane i iskaz optuženog uvršten kao dokaz odbrane.

Svjedok oštećeni S.N. u svom iskazu na glavnom pretresu od 18.03.2015. godine naveo je da je neposredno prije izbijanja rata, trideset i tri godine živio u T.2. U mjestu M.3 imao je ..., Šestog ili sedmog juna 1992.godine napustio je T.1 i otišao u K., a potom u A.. Prebivališta je napustio, jer je 04.06.1992.godine bio uhapšen na putu Mramor-Tuzla i odveden na Kozlovac. Kada je uhapšen vraćao se iz Mramora, sa tetkom S.M.2 i radnicom iz ... B.S. iz T.. Išli su prema T.2. B.S. je vozio u njen stan i kada je trebao da skrene s druge

strane pruge, zaustavila su ih četvorica uniformisanih lica. Bili su u vozilu „Audi“, tražili su mu ličnu kartu, koju im je dao, jedan mu je rekao da izađe iz auta i da otvori gepek, nakon čega se pojavilo još jedno civilno vozilo, sa još dvojicom ili trojicom uniformisanih lica i jedan koji je imao pušku mu je rekao da ide prema autu, koje ga je zaustavilo i sjeo je pozadi u auto, a jedan ga je zavezao kanapom kojim se čiste puške sa rukama naprijed, čuo je da ga zovu „D.“, i on je sjeo pored njega i još jedan vojnik sa druge strane je sjeo pored njega. Na kružnom toku u Tuzli na Skveru neko mu je zavezao oči, nisu ga dirali do Tuzle i odveli su ga na Kozlovac. Znao je da se radi o Kozlovcu jer je tu dolazio često na ručak. U podrumu objekta na Kozlovcu gdje su ga ostavili nije bio nikoga. Nikog od tih lica koja su ga dovela nije poznavao. Maskirne uniforme koje su na sebi imala ta lica, nisu bile policijske, bilo ih je četvorica, vozila nisu bila policijska, bila su našarana, ali civilna. U njegovom „Golfu“ ostale su njegova tetka i B.S., nije znao šta se sa njima dešavalo. Kada su ga doveli i uveli u krug, skinuli su mu povez sa očiju, tada je vidio da su ga, uveli u prizemne prostorije, vidio je vojničke krevete na sprat, a za njega su postavili stolicu i vezali ga „D.“ ili „B.“, nije ih znao, ali ih je tu noć upoznao, kako se ko zove. Sjedio je vezan na stolici okrenut leđima i oko devet sati je čuo komešanje i tiskanje i da neko govori „nemoj „M., nemoj „M.“. Oštećeni navodi, pokazujući na optuženog u sudnici, da mu je on prišao i zabio mu nož u predjelu noge iznad koljena sa vanjske strane, dok je bio vezan za stolicu. Objasnio je da je uhapšen u osam sati i da je pet minuta prije devet bio u toj spavaonici, a da je cijeli događaj trajao pet minuta. Nakon što ga je ubo nožem u nogu, udarao ga je nožem, počinje da ga tuče i onda se pridružuju da ga tuku „B.“ (M. brat) i „D.“, njihova imena nije znao, ali njih trojica su ga tukli najviše, tukli su ga i ostali, ali više je žmurio i nije gledao, jedino zna da je „M.“ S.M.1 zv. „M.“, jer je čuo da ga tako zovu. Poslije uboda nožem u nogu S.M.1 zv. „M.“ ga je nastavio tući, istim tim nožem, bez ubadanja, ali ga je udarao oštricom po glavi, stavljao mu nož pod oko i govorio da će mu izvaditi oko, da mu je stavljao nož iza oba uha i govorio da će ih odsjeći, trajalo je satima, tukao ga je po leđima, uzimao je oštricu noža u ruku i udarao ga drškom noža po glavi, smjenjivali su se i tukli ga naizmjenični „B.“ i „D.“. I ostali su ga tukli, ali ne zna ko su bili. Pojavio se je F., nije bio siguran kako se preziva M.1 ili M.2, koji je uzeo kanapu od puške i svezao mu nogu da ne krvari, oko njega je bila lokva krvi, rez na nozi je bio 10-15 centimetara. S.M.1 zv. „M.“ ga je zasijecao iza ušiju, i po drugim dijelovima tijela nožem, bile su to vidljive površinske rane, tada i poslije događaja. Navodi da se radi o ranama iza ušiju, po licu, po vratu, nije mogao tada vidjeti sebe, a ujutro je vidio da je sav natečen imao je otekline i po rukama, jer ga je S.M.1 zv. „M.“ udarao nazubljenim dijelom noža, druga strana noža je bila oštrica. Tragovi od tih udaraca su mu ostali po rukama. Dalje navodi da F. (F.) koji mu je zavezao nogu da ne krvari, ne poznaje dobro, dobro mu je poznavao brata, ime ne zna, ali mu je nadimak „G.“. On i njegov brat su živjeli u M.3 u blizini njegovog ..., tako da su ga obojica poznavali, bio je sa njima u dobrim odnosima. F. nakon što mu je zavezao nogu da više ne krvari, i ostali su ubjeđivali S.M.1 zv. „M.“ da pozove ljekara, jer do jutra može iskrvariti. S.M.1 zv. „M.“ je rekao da mu ljekar ne treba, da će ga ionako zaklati i baciti svinjama. Došla je hitna pomoć, bila su dva muškarca koji su rekli da ne mogu pomoći i da treba da ga voze na „Gradinu“ u bolnicu, na ušivanje rane, da je rana velika i otišli su, jer je S.M.1 zv. „M.“ rekao „nema toga“, vidio je da su uplašeni, bio je vezan za stolicu, tako je i ostao nakon njihovog odlaska. Dalje je naveo da u stvari niko nije ni smio da priča osim S.M.1 zv. „M.“, svi su šutili i slušali šta on kaže. Nije mogao ništa vidjeti ni ko ulazi ni ko izlazi, bio je na stolici okrenut prema zidu, mogao je čuti šta pričaju. Ne zna u kom momentu je došao neko koga su nazivali „M.“, bio je to Š.Š., jedino ga on nije tukao, ime je saznao nedavno, nije ga tukao ni „G.“ ni njegov brat F.. Niko ga nije ništa ispitivao, samo su ga tukli, psovali četničku majku, glavni je bi S.M.1 zv. „M.“. Nakon ubjeđivanja S.M.1 zv. „M.“, koje je trajalo dva sata, nakon odlaska hitne pomoći, ubijedili su ga da bude odvežen na „Gradinu“, navodno može im trebati, ako iskrvari takav im ne treba, tek tada je S.M.1 zv. „M.“ pristao da

ga odvezu na „Gradinu“. Pratile su ga M.“ brat“ B.“ i „D.“, bio je još neko i ljekari su ga primili na krevet. Vidio je čovjeka sa kojim se poznavao, jer mu je sa bratom radio, vozio je sanitet preziva se H.. Samo ga je pozdravio, bojao se, nije smio da mu se javi. „B.“ ili „D.“ su ljekarima rekli da je ranjen prilikom hapšenja i odveli su ga u sobu gdje je ušivanje noge trajalo oko četrdeset minuta, vratili su se nekim civilnim autom, u istu prostoriju, sjedio je na krevetu i tada su mu dali da odgovara na pitanja. Nije znao šta da piše, pa mu je „M.“ Š.Š. rekao da piše bilo šta, dok ne svane i da će tada doći neko ko je pametan, rekao mu je to nasamo, da niko ne čuje. Pitanja su bila pametna, tako da ih nisu pisali oni koji su ga uhapsili, nosali su pitanja i ponovo donosili nova i dok je bio tu u prostoriji bila je i B.S., cijelo vrijeme i vidjela je šta mu se dešava, ona je bila na krevetu i on je nju mogao vidjeti kada malo okrene glavu na lijevu stranu. B.S. su negdje odveli nakon dolaska saniteta kada mu ljekari nisu mogli pomoći. Vidio je da su u drugu prostoriju B.S. odveli četvorica vojnika, i vraćena je nakon sat vremena, vidio je kako je izgledala, tresla se, bila je uplašena, nije čuo od buke šta se sa B.S. dešavalo u drugoj prostoriji. Poslije par mjeseci B.S. mu je rekla u B. gdje su se vidjeli, da “(...)“. Nadalje navodi da se nešto desilo, pucnjava, i da su svi napustili prostoriju, ostali su Š.Š. zv. „M.“ i F., kojem je Š.Š. zv. „M.“ predložio da ga spase i izvedu, pa su ga stavili u njegov „Golf“, ubacili su i B.S., tetka je bila u kolima, ali su je izbacili iz kola u Mihatovićima, u T.2 je došla pješke, neko je dovezao, nije odmah otišla kući, nego kod neke komšinice. Ujutro je saznala od F. da je ispred škole –policijske stanice i nije siguran da je i ona bila tada sa njim i B.S. ispred škole, misli da jeste. U vožnji su pronalazili neke puteve prema Mramoru, zbog policijskog sata i barikada na putevima. U Planama ih je na barikadi zaustavila vojna formacija koja je pripadala Armiji BiH. Š.Š. zv. „M.“ im je rekao da ih puste, da će ih sve pobiti, nisu htjeli i kada je podigao pušku, tada su otvorili „ježeve“ i pustili ih da prođu. Oko šest sati ujutro su bili u Mramoru ispred policijske stanice, koja je bila u školi. B.S. nije progovorila ni riječi bila je uplašena kao i on sam, nije znao šta se može desiti. Komandir je bio B. iz M.3, poznavao ga je i P.I. i T.-T.. Ispred stanice su izašli B. i P.I., pošto je bio iscrpljen dao je izjavu, sjeća se da im je rekao da je sve bilo po naređenju B.M., Š.Š. zv. „M.“ je to potvrdio, da je B.M. naredio da ga uhapsu, pokazao je policijsku legitimaciju. Nije više bio vezan, u stanicu ga nisu uvodili i samo je tražio da ga neko vozi kući. Njega i B.S. je neko odvezao njegovoj kući u T.2, u kojoj su mu živjeli brat i otac. Njegova porodica je bila u K., imao je dvoje male djece, rat je počeo. U njegovoj kući ostala je B.S. i tetka S.M.2, sa ocem i bratom do 06 ili 07.06.1992.godine. Otišao je preko Ormanice, za Brčko ili Bijeljino i otišao u K.. U K. je otišao u bolnicu i primio ga je hirurg koji je radio na Gradini, do izbivanja sukoba, ime mu ne zna, nije ležao u bolnici, ali je dolazio na previjanje i čišćenje rana oko petnaest dana. Nakon tetkine smrti, u čijoj su kući bili, otišli su kasnije u B., kod suprugine sestre. Otišao je u A.. Negdje u oktobru ili novembru u B., susreo je B.S., tada mu je ispričala šta joj se desilo na Kozlovcu. Pričao joj je da je dao izjavu, da se povremeno čuju, nije bila zainteresovana da svjedoči, samo ga je pitala, „gdje su bili do sada“. B.S. je udata, bolesna. “(...)“ Za njegov slučaj znaju. M.F., i njegov brat “G.“ i Š.Š. zv. „M.“ uporno su tražili od S.M.1 zv. „M.“ da ga voze u bolnicu i da mu se pruži pomoć. Oni ga nisu tukli. Š.Š. zv. „M.“ kojeg uopšte nije poznavao ga tjerao da samo nešto piše, da svane, nož koji je S.M.1 zv. „M.“ koristio je vojnički nož koji se stavlja na poluautomatsku pušku, sa jedne strane nazubljen, a sa druge strane oštrica, dužine oko trideset centimetara. S.M.1 zv. „M.“ i sva ostala lica su bili u uniformi. Postavlja odštetni zahtjev za pretrpljenu duševnu bol, materijalnu i nematerijalnu štetu i traži krivično gonjenje. Na glavnom pretresu koji je održan u ponovnom postupku dana 15.11.2017.godine, oštećeni S.N. je odustao od zahtjeva za naknadu štete, i nije postavio imovinsko pravni zahtjev a u odnosu na krivično gonjenje isto je ostavio na odluku sudu.

Svjedokinja S.M.2 u iskazu na glavnom pretresu je navela da je do početka rata živjela u M.3 u svom stanu koji se nalazi preko puta škole, gdje je bila do 25.06.1994. godine. Škola od 1992.godine, bila je smještaj za izbjeglice, a u jednom dijelu je bila policija. Bila je u svom stanu kada ju je brat D. pozvao da dođe kod njega u T.2, da je i S.N. tu na poslu, imao je ... i Iz T.2 su krenuli prije policijskog sata kući, misli da je bilo proljeće, maj ili juni mjesec. Sa S.N. je krenula njegovim autom „Golf“, zajedno sa B.S. koja je radila kod njega, i stanovala je prema rudniku kod H.. Prešli su prugu na jugu i trebali su skrenuti prema rudniku, gdje je B.S. stanovala da nju tu ostave i nastave prema T.2, ali su ih tu zaustavila neka uniformisana lica. Bili su sa kolima koja su bila maskirana, ofarbana, bez farova. S.N. su rekli da izađe, tražili su mu vozačku i da otvori gepek. S.N. je dao vozačku i otvorio gepek i rekao im je da nema ništa, ali su ga odveli u druga kola. Ta lica nisu bili civili, bili su vojnici u šarenim uniformama. Puške nije vidjela, bila su dvojica kola, ali koliko je vojnika bilo nije vidjela, osim dvojice koja su odveli S.N.. B.S. i ona su sjedile u kolima i onda su dvojica došla jedan je sjeo na mjesto vozača pored B.S., a drugi pored nje, jer je sjedila pozadi kola. B.S. joj je tada rekla „tetka eno S.N. odvedoše u druga kola“. Ubrzo su iz pravca Mramora došla neka crvena kola i vozač koji je vozio S.N. kola, je rekao B.S. da otvori prozor i mladić iz crvenih kola mu je dao neku ceduljicu. Tada je B.S. rekla „tetka „G.“, a vozač joj je opsovao i kazao „kakav „G.“ jebo te „G.“, poslije toga nisu ništa govorile. Kola su krenula prema Šićkom, a njihova su bila zadnja, ta dvojica kola i S.N., u kojim su bile ona i B.S. i ta dva vojnika. U mjestu Plane vozač joj je rekao da izađe iz kola. Izašla je i vraćala se pješke nazad, a vozila sva troja su nastavila vožnju i pravcu Šićkog. U povratku je naišlo vozilo kojim je upravljao M.4 kojeg je poznavala i on nju. Nije mu objašnjavala šta joj se dešavalo, nego da se vraća kući u M.3, ali pošto je bio policijski sat zaustavili su ih na punktu u Mramoru pored magacina baruta. M.4 je nije maltretirao, a on su mu rekli da je odveze kući i tako je i uradio. Nije znala šta se dešava sa S.N. i B.S., pa je nazvala policijsku stanicu oko 23,00 sata i komandiru T.3 ispričala šta se desilo S.N. i B.S., da su otjerani prema Šićkom, on nije znao ništa o tome. Ponovo je zvala nakon sat ili više, bila je sa mužem i T.3 joj je rekao da ništa nije našao i da ne zna gdje je S.N. iako je slao patrolu. Negdje oko jedan ili dva sata poslije ponoći nazvao je, M.F. iz Mramora i pitao je li uzela S.N. jaknu i ima li para u njoj, nije znala, jer nije ni gledala i kada je pitala gdje je S.N., rekao je „evo ga ovdje“. M.F. je poznavala, ali nije vidjela da je on bio kada su S.N. uhapsili. Ujutro je ponovo nazvao M.F. i rekao joj „Tetka evo nas pred trgovinom“, Tada je došao M.F. i neki mladić iz Mostara, i rekli su joj da je S.N. u kolima. Kola su bila parkirana ispred policijske stanice, vidjela je S.N., sjedi u kolima bio je isječen svuda i po rukama, noga mu je bila sva u krvi i traperice su bile krvave, u kolima je bila i B.S.. Pored kola vidjela je policajca P.I., T.3, bio je i M.F. i još jedan čovjek, koji je umro, imena se ne sjeća. S.N. su ispitivali, dao je neku izjavu, nije čula šta su ga ispitivali, nije mogao izaći iz kola, a B.S. nije imala povrede koje bi mogla vidjeti. Nakon toga su policijskim autom S.N. odvezli kući, a njen je muž vozio S.N. auto i došli su u T.2, ništa nije govorila bratu i ocu i unijeli su S.N. u kuću i tada im je u kući ispričao šta mu se desilo. Medicinska sestra S. mu je kod kuće previjala rane i dan –dva poslije svega otišli su u K., gdje je bila S.N.. porodica. B.S. nije ništa pričala, samo je govorila da hoće da ode i otišla je u S. i poslije je nikada više nije vidjela.

Svjedok P.I. u iskazu na glavnom pretresu je naveo da poznaje oštećenog S.N., a da optuženog S.M.1 zv. „M.“ ne poznaje. Rođen je u M.3, gdje i sada živi. Na početku rata je bio ... i zbog zdravstvenih problema je bio na bolovanju, u devetom mjesecu je proglašeno ratno stanje, dobrovoljno se prijavio da pomogne kolegama, u Policijskoj stanici koja je formirana u Mramoru kao ratna Policijska stanica, ali nije siguran kada je tačno formirana i raspoređen je da radi administrativne poslove, gdje je radio do 1993-1994.godine. Vratio se u matičnu stanicu u ... S.N. poznaje, jer je bio ..., bio ... i u kontroli saobraćaja radeći posao ga je i

upoznao. S.N. je bio u M.3, imao je ... u prizemlju, dok nije bio uhapšen u Društvenom domu, gdje je bila i Ratna policijska stanica na spratu. Za hapšenje S.N. navodi da su čuli u Policijskoj stanici Mramor, da je uhapšen i prebačen na Kozlovac. Njegova stanica sa tim hapšenjem nije bila uključena. Poslije tog saznanja, dva-tri dana kasnije čuli su da je neko rekao „S.N. su dovukli“ . Izašao je i vidio S.N. da ima povredu na nozi, došao je i komandir L.B.. Sjeća se da su nastojali da sve brzo završe, da ne dođe do nekih konflikta i da S.N. odvezu kući u T.. Znao je gdje stanuje, sjeo je u „Golf“ u kojem je bio S.N., Službena kola misli da je vozio L.B.. Ne sjeća se da je u kolima bio još neko osim S.N., koji mu je u toku vožnje pričao šta mu se desilo, da je išao svojim vozilom iz Mramora, nije pričao da je neko bio sa njim i da je negdje na izlazu iz Mramora prema Tuzli, uhapšen, nije mu rekao ko ga je uhapsio i odveo na Kozlovac, da su ga tamo ispitivali, maltretirali, povrijedili mu nogu, nožem, bajonetom, da je tada ušao „G.“ M.4 iz M.3, da je on to prekinuo i misli da je on i spasio S.N., a da su mu roditelji plakali kada su ga dovezli kući. Navodi da je saznao ko je S.N. povrijedio. Kada je nekim momcima iz Bijeljine davao izjavu. B.S. je poznavao, radila je kod S.N. kao ..., bila je mlađa osoba i ništa u vezi nje ne zna, samo je čuo da je u A..

Svjedok L.B. u iskazu na glavnom pretresu, je naveo da optuženog ne poznaje. S.N. poznaje, jer je prije rata i do događaja koji mu se desio imao ... u M.3 i da on živi u M.. Radio je kao ... od 1976. godine do 2009.godine. Posljednji put S.N. je vidio poslije 15. maja, početkom juna ispred Policijske stanice u Mramoru, a prije na dan-dva su čuli da je uhapšen, sa suprugom ili sa radnicom B.S., da je negdje pritvoren, zlostavljan, bio je u autu, došao je policajac P.I. i narod se počeo okupljati i nastojali su da ga što prije sklone i odvedu kući u T.2. Nije obraćao pažnju na povrede, vidio je da je S.N. uplašen, izgubljen, vidio je da je povrijeđen i B.S. je bila sa njim u kolima. Nije znao ko ih je dovezao, a P.I. ih je odveo u T.2, on je išao službenim vozilom da vrati P.I.. Povredu noge kod S.N. je vidio kada su ga doveli u T.2 da pri hodu nogu vuče, te je znao da je u pitanju povreda.

Na oklnosti povređivanja oštećenog S.N. iskaz je na glavnom pretresu dao vještak doktor Hamza Žujo da je po naredbi Tužilaštva BiH od 26.09.2014.godine, u predmetu T2 00 KTRZ 000951 14, dana 08.10.2014.godine, izvršio je pregled oštećenog S.N. u prostorijama Tužilaštva BiH. Tada je sačinjena foto dokumentacija kao prilog Nalazu i mišljenju. Pregledom oštećenog konstatovao je bjeličasti ožiljak na koži lijeve noge, nadkoljenice, u donjoj trećini bočne strane mjereno od srednje linije koljena na 11. centimetara. Ožiljak položen veličine pet puta 0,5 centimetara, bez malja i kožnog crteža, zatim drugi bjeličasti ožiljak u predjelu lijeve nadkoljenice u istom pravcu sa bjeličastim ožiljkom, koji su na rastojanju jedan od drugog na pet centimetara. Ožiljak je okruglog oblika veličine jedan centimetar puta jedan centimetar, bez malja i kožnog crteža, i da je bočni mišić lijeve nadkoljenice skvrčen više od dvije trećine. Oštećeni je imao u predjelu desne šake nadlane strane sitne ožiljke, koji su zanemarujući. U zaključku je naveo za bjeličaste ožiljke u predjelu lijeve nadkoljenice noge da su nanešene oštrim mehaničkim oruđem kao što je nož. Starost ožiljaka nije mogao utvrditi, a da je povreda mišića lijeve nadkoljenice po svom karakteru teška tjelesna ozljeda.

Vještak Kasim Brigić u iskazu je naveo da je nakon što je dana 07.12.2015.godine obavio neposredan i vlastiti psihijatrijski intervju sa oštećenim S.N., i imao u vidu cjelokupan sudski spis i, medicinsku dokumentaciju, te Nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine Hamze Žuje, sačinio Nalaz i mišljenje i u zaključku naveo da oštećeni dana 04.06.1992.godine zadobio tjelesne povrede i doživio, pored tih ozljeda težak stresni događaj, koji je praćen simptomima akutne reakcije na stres, koji se po međunarodnoj klasifikaciji označava šifrom ... , i doživio tešku i ozbiljnu patnju i ozbiljnu patnju sa vitalnim strahom ugroženosti.

Nadalje navodi da je strah veoma jakog intenziteta i trajanja od početka događaja i narednih dana i to je životno ugrožavajući strah, dok nije doživio jednu sigurnost do dolaska u bolnicu u K. 08.06.1992.godine. Poslije su nastupile duševne patnje koje su praćene simptomima stresa i simptomima poremećaja prilagodbe i strah je nešto slabiji i vještak ga u iskazu kvalifikuje kao strah srednjeg stepena u trajanju od oko četiri sedmice. U narednom period, narednih dva- tri mjeseca strah se kod oštećenog snižavao, zbog nastupanja drugih životnih okolnosti koje mu se dešavaju i dolazi do posttraumatskog stresnog poremećaja i straha koji definiše kao strah slabijeg stepena. Vještak je objasnio strah, sa aspekta psihijatrije kao subjektivni osjećaj na postojeću ili predstojeću opasnost po psihički ili fizički integritet ličnosti, da je to neprijatno osjećanje, afektivni odgovor na opasnost koja je realna, ličnost nije u mogućnosti da otkloni tu opasnost, i u konačnom da je za oštećenog S.N., traumatski događaj koji mu se desio bio izuzetno ugrožavajući i katastrofične prirode, sinonim koji je kod oštećenog doveo do stresa, do razvoja simptoma PTSP. Utvrdio je kako navodi u iskazu da je tokom kliničkog pregleda kod oštećenog su ispunjeni svi uslovi za uspostavljanje dijagnoze PTSP, da je to traumatski događaj koji se stalno preživljava kroz misli, snove. Stalno izbjegavanje pričanja o događaju, i neprijatne situacije kada se o tome priča, ponovo kod oštećenog, dovode do hipoprobuđenosti oštećenog kada govori o događaju i tada simptomi nisu jako izraženi, ali da nikada nije isključeno da kroz emocionalna stanja, teškoće u životu, krizna stanja oštećenog, te simptome može još i povećati i da je oštećeni S.N. traumatski događaj od 04.06.1992.godine, doživio kao teške i ozbiljne psihičke patnje.

Svjedok odbrane M.D. na glavnom pretresu u direktnom ispitu branioca optuženog naveo je da S.M.1 zv. „M.“ poznaje čitav život, jer su komšije, zna da mu je nadimak „M.“, nisu prijatelji, da zna da je omladini bio uzor kao sportista i vrhunski bokser. Da su bili pripadnici Teritorijalne odbrane, na Križanima, kada je počela odbrana grada i onda su se probili prema Gornjoj Tuzli. Na tom ratištu su ostali do juna mjeseca 1992.godine. Pojasnio je da su od 15.maja do možda 19. maja 1992. godine bili na Križanima možda pet dana, a poslije su čitavo vrijeme bili u Gornjoj Tuzli. S.M.1 zv. „M.“ je viđao svaki dan, jer je bio smješten kod familije. Bili su smješteni u zemunicama, povremeno je odlazio kući da se presvuče, nije imao uniformu, a da je S.M.1 zv. „M.“ ostajao gore, da je imao je uniformu, a nekada je bio u civilu kada mu je familija prala uniformu. S.M.1 zv. „M.“ je viđao, trećeg, četvrtog i petog juna u Gornjoj Tuzli, jer su od 20. maja, možda od 21. maja, pa sve do 18. juna bili na ratištu u Gornjoj Tuzli. Poznavao je i brata S.M.1 zv. „M.“, kojem je nadimak „B.“, koji se znao hvaliti da je on „M.“, jer su bili slične građe, kao blizanci. Po kafićima, S.M.1 zv. „M.“ je bio poznat, sportista, bokser. Objasnio je da su odnosi između braće bili zategnuti, jer je „B.“ imao grupu koju su zvali „Z.“ da su kako on misli švercovali oružje, a S.M.1 zv. „M.“ se to nije sviđalo i kažu da je zbog toga pucao na brata. Zna da nisu razgovarali ni u toku rata, a ni poslije rata. U Gornjoj Tuzli, bio je zbog toga što je imao familiju, kod kojih je boravio, da se imao gdje presvući, i ženu mu je dovodio gore, dva-tri puta prečicom preko šuma, drugi razlog je bila loša situacija sa bratom „B.“ zbog toga što je bilo to pucanje i šverc oružja koji je radio „B.“, koja je bila odmah na početku rata ,kako je čuo možda 22. ili 23.maja. Pucnjava je bila u Kojšinu, nije vidio tu pucnjavu, a boravio je istovremeno u K. i u Gornjoj Tuzli. Pucnjava se desila u K. kod njihove porodične kuće. S.M.1 zv. „M.“ je tada bio u Tuzli i da su bili na Križanima do 25.07.1992.godine, svjedok se ispravio da misli na maj mjesec. Na Križanima su bili, dok nisu oslobodili liniju prema Simin Hanu, Čaklovićima, onda su došli u Gornju Tuzlu, možda prvog. S.M.1 zv. „M.“ rodbina je ostala u Gornjoj Tuzli, svi su pobjegli samo je ostala njegova rodbina. Objasnio je i razloge zašto su bili na Križanima i otišli u Gornju Tuzlu, jer su Križani u Tuzli-Mjesna zajednica u Slavinovićima, pješke su išli kućama. Tu su bili desetak dana, išli su kućama na dva tri dana i vraćali se ponovo, na početku rata su bili u Patriotskoj ligi i organizovali otpor, a da je puklo 15.maja 1992.godine,

tada je za njega rat počeo. Cijelo vrijeme bili su zajedno. S.M.1 zv. „M.“ je znao otići naveče, a ujutro su opet bili zajedno. Suprugu mu je dovodio preko blata i brda, nije mu poznato zašto S.M.1 zv. „M.“ tim istim putem nije dolazio u Tuzlu, valjda zbog rodbine koja mu je bila gore. Cijelo Kojšino je otišlo u Gornju Tuzlu, a osim njega i S.M.1 zv. „M.“ bio J.R., onako kao jarani su krenuli da ratuju. Mijenjali su se po rovovima i S.M.1 zv. „M.“ žena se nekada znala vratiti u Tuzlu sa drugim, bili su svi komšije.

Svjedok odbrane M.N. u iskazu navodi da je u BiH bio u periodu od 15.maja do 19.juna.1992.godine. Bio je aktivni učesnik rata, i pripadnik Kozlovačke čete, u kojoj je bio S.M.1 zv. „M.“, da su bili van Tuzle u Križanima i više puta su bili u Gornjoj Tuzli, na brdu Markovac, Zrnajevi. Da kuće u Gornjoj Tuzli nisu bile puno udaljene, viđao je S.M.1 zv. „M.“, i da je do 19.juna.1992.godine bio u Gornjoj Tuzli. Prije toga je bio sedam dana kod kuće, onda da su 15.ili 16.maja otišli na Križane. Oko 30.maja ili 1.juna otišli su na Gornju Tuzlu i bili do 07. i 08.juna, pa su otišli 4-5 dana kući, ponovo su se 15. ili 19. juna, vratili u Gornju Tuzlu. U borbama toga dana je bio zarobljen i bio u logoru. S.M.1 zv. „M.“ je viđao u tim borbenim akcijama i zna da je dolazio u Gornju Tuzlu, imao je rodbine tamo, sa sigurnošću može potvrditi da su on i S.M.1 zv. „M.“ otišli 30. maja ili 1. juna iz kuće na Kozlovcu i otišli u smjenu od sedam dana i da je 3.,4., i 5.juna 1992.godine bio u Gornjoj Tuzli. Poznavao je S.M.1 zv. „M.“ brata, H. zvanog „B.“, bili slični kao jaje jajetu, nisu bili blizanci, ali da ko ih slabije poznaje da bi ih mogao zamjeniti. Za „B.“ navodi da nije bio direktni učesnik rata, nije bio pod vojnom kontrolom. Dolazio je dan – dva na Kozlovac dok su oni bili na Kozlovcu u kući. Bio je u pripravnosti prvi put kada su se vratili sa Križana 22-23. maja i bili su neprestano 4-5. dana, u Gornjoj Tuzli. Dva puta je bio od 01 do 07.maja i ponovo drugi put 14.-15. maja i onda je 19.06.1992. godine, zarobljen, kao pripadnik Kozlovačke čete. Komandant je u početku bio J.H., a poslije Č.A., bio je i neki Z.. Pojasnio je da su išli po smjenama, koje je određivao komandant, tačno o tome ne zna detalje. Pojasnio je da se komandant zvao R.Z., Č. i J.H., da je 30.05.1992.godine u Gornju Tuzlu otišao sa S.M., J.Dž., J.S., J.Z., J.R., B.K. i drugim kojih se ne može sjetiti.

Na prijedlog tužioca, zbog nemogućnosti dolaska svjedoka optužbe M.F. na osnovu člana 288.stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, tužilac pročitao izjavu svjedoka M.F. koju je dao Državnoj agenciji za istrage i zaštitu broj P-16-14-04-2-635/14 od 24.10.2014.godine, u kojoj se navodi da je do rata živio sa porodicom u P., da je krajem maja ili početkom juna došao u Tuzli da, odvede kćerku koja je bila kod njegovih roditelja i vrati se u H.. Navodi da nije bio vojno angažovan, da mu je brat M.Dž. „G.“ bio angažovan u jedinici koja je bila pod direktnom komandom B.M. iz policije u kojoj je bio i S.M.1 zv. „M.“, i neki čovjek ime mu ne zna, ali misli da je bio ... iz K. i imao je nadimak „D.“ jedinica je išla u proboje i na mjesta gdje je bilo opasnosti od proboja neprijatelja. Navodi da se sjeća da mu je brat, rekao da im je B.M. naredio da privedu S.N. na ispitivanje i da su to i učinili. Pored toga da su njegov brat i on poznavali S.N. od ranije, njegov brat ga je bolje poznavao i bio dobar sa njim naime da je S.N. njegovog brata spasio u Podorašju kada ga je srpska vojska htjela zarobiti i još jednog čovjeka koji je kasnije poginuo. Brat mu je ispričao da je B.M. rekao da će S.N. samo ispitati, ali da su ga odmah počeli tući, nije rekao ko ga je tukao i da su sa njim bile neka žena i S.N. tetka S.M.2, koje su sa njim bile u kolima. Brat mu je otišao u G. kod D., a njemu je rekao da S.N. pod hitno mora spasiti i izvući sa Kozlovca, gdje su ga odveli. Navodi da je otišao na Kozlovac, bilo je puno policajaca i procijenio je da nije dobar momenat, provirio je u sobu, koja je bila u prizemlju i vidio kroz otvorena vrata S.N. kako sjedi na jednoj stolici, nije bio siguran da je vidio da je zavezan, jer se odmah sklonio, a pred zgradom misli da je vidio S.M.1 zv. „M.“ i „D.“ i još neke. Pred zoru istu noć ponovo je otišao na Kozlovac i poveo sa sobom Š.Š., zv. „M.“ da mu pomogne,

ušli su u prostoriju odmah kod ulaza, gdje je S.N. vidio, prvi put i prišao mu je i odvezao ga, bio je vezan za stolicu, bilo je policajaca u prostoriji i kretao se tiho da ih ne probudi, svi su spavali. S.N. je pitao ima li još neko, rekao mu je da ima još jedna žena i nju je otišao da nađe Š.Š. zv. „M.“ i kada je nju pronašao, S.N. i nju su povelili i izašli su i došli do S.N. auta koji je bio na parkingu kod zgrade i navodi da su njih četvoro sjeli u auto i otišli sa Kozlovca, uputili su se prema Mramoru u Policijsku stanicu, jer mu se to činilo najsigurnije za S.N. i da će mu tu dalje pomoći, u Mramoru su ga svi poznavali i znali da je dobar čovjek. Navodi da je pri prolasku kroz grad izbjegavao punktove, a one koje nisu mogli izbjeći, govorili su da idu policijsku stanicu Mramor. S.N. su u toku vožnje pružali pomoć, jer je jaukao od bolova, Š.Š. zv. „M.“ mu je pomagao, S.N. je bio vidno uplašen, imao je povredu na nozi, vidjelo se da su ga tukli, bio je sav natečen po licu. Po dolasku u Mramor i Policijsku stanicu, zatekli su jednog policajca, bio je aktivni policajac, komandir iz Mramora, rekao mu je da S.N. treba pomoć, da je bio priveden na ispitivanje po naredbi B.M., ali da je bio pretučen i kada je izašao iz stanice vidio je da policajci već pružaju pomoć S.N., on je ostao u policiji u Mramoru. Navodi da je sa Š.Š. zv. „M.“ otišao do S.N. tetke S.M.2, dao joj ključeve od njegovog auta koje je parkirao pred njenu kuću. Nadalje se u pročitanoj iskazu svjedoka navodi, da nije bio prisutan kada su S.N., priveli i tukli, nije mu poznato ni ko je to uradio, nije znao ni ženu koja je bila sa S.N., niti šta se dešavalo dalje nakon što ih je ostavio ispred Policijske stanice u Mramoru. Za Š.Š. zv. „M.“ zna da je iz M.3 da je bio u zatvoru u F.1, da su neki zatvorenici početkom rata ubijeni ili pušteni, neki doveženi u Tuzlu, kao Š.Š. zv. „M.“ koji je tu i ostao, nije mu poznato šta se sa njim kasnije dešavalo. Poznavao je lica pod nadimkom „D.“ i „B.“ koji je bio brat S.M.1 zv. „M.“, da im je kuća blizu K., nije bio u jedinici u kojoj je bio njegov brat M.Dž. —, G. „koji je poginuo dvadesetak dana, nakon ovog događaja na ratištu u Gornjoj Tuzli.

Svjedok odbrane A.B.A. jeavela da je prije rata živjela u G.T., nije napuštala kuću kada je rat počeo. Cijelo vrijeme je bila tu i viđala je S.M.1 zv. „M.“. Kad je rat počeo 15.-16.maja 1992.godine, S.M.1 zv. „M.“ je došao sa svojom jedinicom preko Grabovice, donijeli su neko oružje u Komandu. Linija nije bila formirana u Gornjoj Tuzli, nego na Baštinama, te da su mještani civilno stanovništvo iselili, jer je bilo granatiranje. Ostali su samo muškarci da brane kuće, nisu išli na liniju. Bila je angažovana u ..., tu su joj bila i braća, koji su poginuli, jedan je poginuo 19.06.1992.godine. S.M.1 zv. „M.“ je poslije došao, nije znala tačno, krajem maja 28-29-30. maja, bio je kod tetke sa njenim sinovima, išli su na straže i tek 19.06.1992.godine se formirao odred Gornja Tuzla i niko ko je bio tu nije više mogao otići, mjesec dana i sama je bila sa njima. S.M.1 zv. „M.“ je povremeno dolazila žena preko Grabovice i boravila u njenoj kući. Došla je dan-dva poslije S.M.1 zv. „M.“, dolazila je i odlazila kada su bile smjene, a zašto je S.M.1 zv. „M.“ bio u Gornjoj Tuzli nije znala, nije znala je li on odlazio dole kući. Mogao je otići, ali zna da nije išao, nije bila vezana za njega. Kuća joj je od granatiranja bila oštećena i boravila je u školi gdje je bila komanda. S.M.1 zv. „M.“ je viđala, poslije 19.06.1992.godine, bile su borbe i tada su joj braća poginula, bilo je i drugih koji su poginuli, jedan je bio zarobljen, te da je bila kada su iznosili svoje ljude i ujutro su otišli i nisu se više vratili. S.M.1 zv. „M.“ je lično vidjela da je otišao. Za „B.“ navodi da je bio sličan S.M.1 zv. „M.“, malo mršaviji, da on nije bio u Gornjoj Tuzli. S.M.1 zv. „M.“ je bio u četi „Kozlovac“, oni su bili na liniji, u stvari su bili po kućama, neko ko je bio u šumi iskopao je sebi rov, nije bilo prave linije, bili su udaljeni 200-300 metara, njihova linija je bila na Baštinama, koju su držali mještani dobrovoljci. S.M.1 zv. „M.“ je viđala svakodnevno, objasnila je da je bio sa sinovima njene tetke H., K.S. i I.

Svjedok odbrane M.B. u iskazu navodi da S.M.1 zv. „M.“ poznaje, da su obojica bili sportaši, da ga je upoznao početkom rata i pristupio je Armiji BiH 04.1992.godine. Sa S.M.1

zv. „M.“ je bio, u istoj četi „Kozlovac“ koja je formirana 15.maja 1992.godine. Otišli su zajedno da uzmu oružje, nakon toga dva dana od 18.maja su bili na Seljublju i onda su oko 20.maja otišli u Gornju Tuzlu i išli zajedno na ratište, Zrnajevo i S. je kada su bile smjene ostajao u Gornjoj Tuzli, imao je neku familiju, a pitao ga je što ne ide u Tuzlu kada mu je smjena. Navodi da su na položajima Zrnojevo i Hrastik bili u junu 1992.godine, od 04.06.1992.godine do 11.06.1992.godine. U tom periodu su bili na liniji, čuli su se radio vezom, pješke su išli iz Gornje Tuzle na linije. S. je išao sa njima, nije siguran da su u rovu bili zajedno. Ispred škole su išli u Tuzlu kada im je bila smjena. S.M.1 zv. „M.“ je ostajao, poznato mu je da mu je supruga dolazila i da je bila sa ljudima koji su iz Tuzle, išli su pješke u Gornju Tuzlu, tada je saznao da je ta žena S.M.1 zv. „M.“ i upoznao ju je tada, misli da je dolazila dva puta. S.M.1 zv. „M.“ nije išao u Tuzlu. Znao je da je S.M.1 zv. „M.“ imao dva brata i da su bili visine kao i S.M.1 zv. „M.“. Opisao je jednog kojeg je rijetko viđao da je bio malo mršaviji, smeđe kose preko ušiju i da su imali kuću na K., nije siguran da su S.M.1 zv. „M.“ i „B.“ stanovali zajedno. Nije bio siguran kako se zvao komandir Kozlovačke čete, navodi da misli da je bio A. potporučnik Č. iz B.. Nije znao ko je određivao rasporede smjena, misli da je to bilo u Petoj OG, da je donošen spisak – papir i komandir pročita ko ide kada, čitanje je bilo na Kozlovcu. Inače su bili smješteni u jednoj kući na Kozlovcu, ne u zatvoru niti u pritvorskoj jedinici zatvora Kozlovac, to je poslije bila komanda S.D., to je kuća udaljena 500. metara od pritvora i zatvora Kozlovac. Kuća koju su koristili je pripadala zatvoru Kozlovac, da je to bila zgrada koju je koristio upravnik zatvora. Smjene su određivane po spisku i trajale sedam dana, navodi da je Kozlovačka jedinica imala oko 120. ljudi, na liniju su išli po 50.ljudi autobusom, a ostali su ostajali kod kuća, na liniju je otišao prvi put odmah, jer su na Seljublju bili do 17/18.05. 1992.godine i prva smjena mu je trajala sedam dana, da im je komandir prvog voda bio A.M.. Navodi da se sjeća da im je B.A. u školi dijelila hranu, M. brata manje poznaje, nije bio sa njima u četi, a sjeća se da su bili slični, i da je „B.“ imao dužu kosu do ramena smeđu. Kozlovačku četvu je napustio 30.07.1992.godine i pristupio u Prvu Tuzlansku brigadu.

Optuženi S.M.1 zv. „M.“ kao svjedok odbrane, navodi da je do 15.maja bio organizator, sa narodom i momcima sa Kozlovca čuvao straže i tada su i formirani zvanično 7.05.1992.godine, pristupili su svi, bilo je oko 300. ljudi, nije na početku rata obavljao nikakvu funkciju, ali je kao pripadnik Kozlovačke čete činovan, 1994/ 1995. godine je u Zenici završio ratnu oficirsku školu i ima čin nadporučnika, bivšu JNA nije služio. Objasnio je da nakon što su provalili u magacine i uzeli oružje, da su oružje ostavili u magacine na Kozlovcu, tačnije u hangare, objekat je bio vojni u kojem je bio centar veze i sa zatvorom nije imao nikakve veze. Njegova četa napustila je Kozlovac 17/18. maja, da su bili na Seljublju, poslije na Križanima, a nakon toga su krajem maja otišli u Gornju Tuzlu i nije cijela četa Kozlovac otišla, bilo ih je dvadeset, trideset i više kako se linija zauzme i ostali su u Gornjoj Tuzli do 19.06.1992.godine, tada je pao Hrasnik, nakon toga su se vratili, a objasnio je da je tada formirana 253. brigada i četa „Kozlovac“. Navodi da je u Gornjoj Tuzli imao familiju, da je boravio kod tetke, da mu je dolazila žena, boravila je u kući A. dva-tri dana, koja je bila u školi, nije siguran da mu je žena bila u dane 3.4. ili 5.juna 1992.godine. Nadređeni mu je bio Č.A., mlad momak bio je sa Vojne akademije, ali neiskusnan, tako da su se sami organizovali, a njega je postavila Teritorijalna odbrana, kasnije je četa „Kozlovac“ uključena u 253. Brigadu II Korpusa, kojom je komandovao K.Ž., poslije je bio komandant M., a prvi komandant je bio „Č.“. Navodi da je bio sportaš, da mu je brat bio u zatvoru i da je nakon što ga je pomilovao I.A., došao je iz Zenice sa trojicom pomilovanih zatvorenika. S bratom nije bio u dobrim odnosima, da su pucali jedan na drugog, otišao je u Gornju Tuzlu nakon sukoba sa njim, da su i poslije rata bili u sukobu „B.“, je na njega potezao nož. Navodi da je dobio pohvale od čete, bataljona 5.Operativne grupe i Korpusa. Oštećenog ne poznaje, misli da ga je

on zamijenio sa njegovim bratom, da je držao kafanu, na Kozlovcu prije rata, u iznajmljenoj vikendici, ali da u zatvor u kafanu koja je tamo bila nije išao, tamo su išli samo sa propusnicama i ko je bio dobar sa vodnikom, misli da to i nije bio zatvor da su tu bili ljudi za prekršaje, a njegova kafana je bila prije ulaza na Kozlovac. U unakrsnom ispitu tužioca optuženi je naveo da je bio pripadnik čete „Kozlovac“ i da B.M. nema nikakve veze niti sa četom niti sa suđenjem, a osporio je da je od tužioca tražio da mu B.M. bude svjedok u predmetu.

Svjedok optužbe A.A. je naveo da je bio pripadnik Armije Bosne i Hercegovine od 1992.godine, da je 12.05.1992.godine pristupio četi „Kozlovac“, koja je na početku bila smještena u planinskoj kući ili lovačkoj kući na Kozlovcu, tu je bila smještena prije nego što joj se priključio, tu su bili pripadnici MUP-a, policija. Kozlovačka četa formacijski je imala tri voda i da je on bio u trećem vodu čiji je komandir bio J.H.. Na Kozlovcu su boravili do kraja juna ili početka jula kada su prebačeni u Mramor. Od svog dolaska 20-og maja do kraja juna povremeno viđao S.M.1 zv. „M.“, da je ponekad dolazio u lovačku kuću gdje su bili smješteni. Na ratište u Gornju Tuzlu u periodu kada su krajem juna prebačeni u Mramor, išao je dva-tri puta po sedam dana, sa njegovim vodom. S.M.1 zv. „M.“, nije bio sa njim, ali ga je viđao u Gornjoj Tuzli. Na ratište su išli organizovano kamionima, nekada i pješke, nije viđao autobuse, nakon postrojavanja ispred lovačke kuće na Kozlovcu, prozivku prije odlaska je vršio komandir čete J.H.. Sa njima nikada nije bila ni jedna žena.

Svjedok optužbe R.Z. navodi da je bio pripadnik Armije Bosne i Hercegovine i da je bio ... drugog voda Kozlovačke čete. ... prvog voda bio je A.M. i ... trećeg voda je bio J.H.. S.M.1 zv. „M.“ nije bio pripadnik voda u kojem je on bio ..., do početka rata koliko je njemu poznato imali su neku akciju u Seljublju, koju je trebao da odradi sa S.M.1 zv. „M.“ i nekom jedinicom kojoj je on tada pripadao, bili su neko samostalno odjeljenje pri MUP-u i S.M.1 zv. „M.“ im je bio jedan od komandanata, a tada je bio načelnik B.M.. S.M.1 zv. „M.“ nije bio u njegovom vodu, a nije mu poznato je li bio u vodu kod ... A.M. i J.H.. Kao pripadnika Kozlovačke čete i drugog voda kojem je bio ..., bio u lovačkoj kući na Kozlovcu i da su išli na ratište u Gornju Tuzlu, gdje su išli tri-četiri puta po četiri-pet dana od polovine maja i misli do kraja juna. S.M.1 zv. „M.“ nije vidio u Gornjoj Tuzli, vodovi su se rotirali, a pošto on nije bio u njegovom vodu nije ga viđao. Svjedok je objasnio i način odlaska, da je bilo postrojavanje, prebrojavanje, prozivka i da su išli kamionima, u njegovom vodu se nikada nije desilo da neko nakon smjene ostane na ratištu, a ženu S.M.1 zv. „M.“ je poznavao. Nikada sa njegovim vodom nisu išle žene. S.M.1 zv. „M.“ žena nije nikada sa njima išla na ratište. Bili su na liniji i nije mu poznato da je u gradu bilo civila, jer nije bilo kretanja po gradu.

Svjedok optužbe J.H. navodi da je bio pripadnik Kozlovačke čete i ... trećeg voda, kojem je pripadao i S.M.1 zv. „M.“. Bili su smješteni na Kozlovcu u lovačkoj kući, nešto je bilo od vojske, a nešto od policije restoran, tu su bili smješteni oko mjesec dana i polovinom ili krajem juna 1992.godine otišli su u Mramor. Za vrijeme dok su boravili u lovačkoj kući na Kozlovcu išli su u nekoliko navrata na ratište u Gornju Tuzlu, na par dana, tri, četiri, pet dana, imali su sopstveni prevoz, autobus i kamion. Kao ... navodi da su na ratište odlazili na način da su pravili spiskove da bi se tačno znalo koliko ide na teren, zbog hrane, opreme i spiskove su davali komandiru. S.M.1 zv. „M.“ je išao na ratište u Gornju Tuzlu, zna da je bio jednom, i nije ga pitao da poslije smjene ostane. Suprugu mu poznaje, ali nije nikada sa njima išla na ratište. Gornja Tuzla je bila ratna zona i sigurnije je bilo boraviti u Tuzli. S.M.1 zv. „M.“ brata „B.“ je poznavao, ne zna je li on bio u Kozlovačkoj četi, puno je mlađi od njih, ali zna da je jedan bio visočiji, a jedan niži, ali svejedno ih ne bi mogao zamijeniti, jer ih poznaje dobro, odrasli su zajedno.

Svjedok M.S. u iskazu je naveo da je bio ..., da je bio u školi rezervnih oficira u Karlovcu godinu dana, a pred sami rat da je bio ... inženjerijskog bataljona u činu ..., a za vrijeme rata je prešao u Armiju. Da je sa gospodinom G.Z. 1991. godine iskopao rov iznad benzinske pumpe, zatim da je od 20.04.1992.godine, sa 10 snajperista postavljen gdje su, su bili minobacači, kako bi spriječili da minobacači pucaju na Tuzlu, da bi ih mogli gađali. Navodi da su tu bili do 15.05- 16.05. 1992.godine. kad su se minobacači predali, a njega su postavili u Krizni štab, za komandanta odbrane Gornje Tuzle. Naveo je da je bio ... Odreda Gornja Tuzla i ... odbrane, područja Gornja Tuzla, Grabovica, Tetima, Trakilovići i gore od Gornje Tuzle prema Požarnici. Da je imao u Gornjoj Tuzli 700 ljudi, Kozlovačka četa 80, Grabovička četa oko 80 i Četa Rudnika Tušanj 80, znači 240, tačnije oko 950 ljudi. U tom vremenskom periodu od 15. maja do kraja juna mjeseca, bio je Č.D. kojeg je postavio za ..., A. je bio bio ..., a K.Š., je bio ... odreda. Naveo je da je do 18.06. 1992.godine bio tu, u Tuzlu nije išao pripremao je akciju za 15. jun, da se oslobode područja, da se ljudi iz Tuzle vrate jer je oko 5000 ljudi je pobjeglo iz Gornje Tuzle. Naveo je da S.M.1 zv. „M.“ poznaje od početka rata, bio bokser, i da je bio ... grupe diverzantske, koja je imala zadatak, da gore na vrhu stoji, gleda šta ima, ako treba da uđe u neprijateljski teritorij da uzme neke podatke i da se vrati. Pošto je S.M.1 zv. „M.“ bio ... toga diverzantskog odjeljenja, svi komandiri, davali su informacije, jer smo mu trebale da priprema akciju za 15.6.1992.godine, a S.M.1 zv. „M.“ je viđao svaki drugi, treći dan on je dolazio kod njega, morao mu je dati informacije šta se to dešava gore na vrhu, na borbenom položaju, da ga zna kao borca. Da mu je S.M.1 zv. „M.“ dolazio od prilike svaki drugi treći a bilo je prije juna, kada je on došao, jer je A. bio ..., a svaki drugi treći dan ga je S.M.1 zv. „M.“ izvještavao o stanju na liniji gore. Navodi da je izdao naredbu da 3 dana borci budu na liniji, 3 dana idu kući, poslije su išli 7 dana kad su napravili linije kući. S.M.1 zv. „M.“ je spavao u rovu gore, a posle su neki spavali, kad su se mijenjali, u školi, da su tri dana bili u rovovima. Da je S.M.1 zv. „M.“ je bio u Diverzantskog odjeljenja, dolazio mu je lično, svako 2 – 3 dana i bio je konstantno na liniji, misli da je on i više od drugih bio na liniji i da S.M.1 zv. „M.“ 18.06.1992. godine, nije uopšte bio u Tuzli, jer ga je viđao na liniji. Svjedok je naveo da ne zna tačno da li je bio 04.06.1992.godine ali je S.M.1 zv. „M.“ viđao stalno na liniji, nije čuo, da se išta dešavalo na Kozlovcu da su bila privođenja. Navodi da je bio starješina da nije dozvolio ni jednog civila da se pipne ni da se privede niko od civila.

Sud je cijenio navedene dokaze i utvrdio je da je priznanje krivnje optuženog S.M.1 zv. „M.“ potvrđeno tim dokazima.

Budući da postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog S.M.1 zv. „M.“ u smislu člana 245. stav 1. tačka b) ZKP FBiH, sud je na osnovu člana 245. stav 2. ZKP FBiH prihvatio izjavu o priznanju krivnje optuženog S.M.1 zv. „M.“ i utvrdio je da je optuženi krivično djelo – ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142.stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ, počinio za vrijeme oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini, između pripadnika Armije Bosne i Hercegovine i pripadnika Vojske Republike Srpske, postupajući suprotno odredbama člana 3.stav 1.tačka a) i c) Ženevske konvencije o zaštiti žrtava rata od 12.avgusta 1949.godine i člana 4.stav 1. i 2. Dopunskog protokola II uz Ženevsku konvenciju o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba tako da je dana 4. juna 1992. godine oko 21,00 sat, u svojstvu pripadnika Armije Republika BiH, VP ... T.1, naoružan vojničkim nožem sa zupcima na oštrici, ušao u prostoriju koja je služila kao pritvorska jedinica zatvora na Kozlovcu u Tuzli, gdje se nalazio S.N., civil koji je tog dana protivpravno lišen slobode, a kojeg je konopcem za stolicu zavezao izvjesni “D. ”, S.M.1 zv. „M.“, iako je bio svjestan i

znao da svojim radnjama civilu nanosi ozbiljne povrede i snažan duševni bol i patnju, te vrijeđa njegovo dostojanstvo, što je i htio, prišao oštećenom i oštricu noža mu zabio u butinu lijeve noge sa vanjske strane, izazivajući kod oštećenog krvarenje i jaku tjelesnu bol, pa zatim oštricu istog noža stavio iznad uha oštećenog S.N., govoreći da će mu odsjeći uho, te ga nastavio oštricom noža udarati po prstima jedne ruke, a nakon toga ga drškom noža nastavio udarati po leđima i glavi, govoreći da će mu iskopati oko, zaklati ga i baciti svinjama, na koji način je oštećenom nanio snažnu tjelesnu i duševnu bol i patnju, i tjelesne povrede koje su imale za posljedicu skraćenje bočnog mišića lijeve natkoljenice za dvije trećine i povredu ličnog dostojanstva, pa je sud nakon održanog pretresa za izricanje krivičnopravne sankcije optuženog S.M.1 zv. „M.“ oglasio krivim za krivično djelo – ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142.stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ i osudio ga je na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci.

Prilikom odlučivanja o vrsti i visini krivične sankcije optuženog S.M.1 zv. „M.“, kako sa aspekta opšte tako i individualne prevencije kojom bi se dala osuda društva licima koja vrše zločine nad civilima, sud je prilikom odmjeravanja kazne kao otežavajući okolnost optuženom uzeo njegov raniji život kao počinioca krivičnih djela, da je osuđivana osoba. Sud je posebno cijenio kao otežavajuće okolnosti da je optuženi djelo počinio prema oštećenom S.N. koji je civil, da je optuženi bio vojnik, da je pri tome on kao počinitelj, a i prisutni vojnici pred kojima je izvršio radnje koje čine obilježje krivičnog djela su posjedovali oružje, čime je otpor oštećenog S.N. koji je bio vezan za stolicu, kao lice druge nacionalnosti u potpunosti bio onemogućen, sud cijenio kao naročito otežavajuću okolnost da je optuženi oštećenog ponižavao, vrijeđao, mučio, tukao i nanio mu ubodnu ranu na nozi u prostoriji u kojoj se nalazilo više naoružanih vojnika i njegova radnica te time dodatno kod oštećenog izazivao nemoć, strah za vlastiti život, postidjenost i bespomoćnost da mu se to dešava dok je iz povrijeđene noge krvario i trpio bol, jer je optuženi koji ga je i povrijedio sprječavao da mu se pomogne, što su po mišljenju suda osobito otežavajuće okolnosti, pa je uz primjenu odredbi člana 41. stav 1., člana 42. tačka 2 i člana 43 stav 1. tačka 1 preuzetog Krivičnog zakona SFRJ, a od olakšavajućih okolnosti sud je našao da je osim činjenice da je od izvršenja krivičnog djela proteklo preko 20 godina, da je optuženi S.M.1 zv. „M.“ priznao izvršenje krivičnog djela, da se kaje za učinjeno, da se pred sudom izvinuo oštećenom S.N., izrekao optuženom kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci smatrajući da će se sa takvom izrečenom kaznom postići svrha kažnjavanja prema optuženom.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi S.M.1 zv. „M.“ oslobađa se plaćanja troškova krivičnog postupka, i isti padaju na teret budžetskih sredstava.

Zapisničar,

Suada Zulić,s.r.

Predsjednik vijeća,

sudija,

Paša Softić

POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana, Vrhovnom sudu FBiH putem ovog suda. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjerka.